

3 Евангелля св. Мацвея

У той дзень Езус выйшаў з дому і сеў каля мора. (...) І шмат гаварыў ім ў прыпавесцях, кажучы: «Вось выйшаў сейбіт сеяць. І калі ён сеяў, адны зярняты ўпалі пры дарозе, і наляцелі птушкі, і паклявалі іх. Другія ўпалі на камяністае месца, дзе не было шмат глебы, і адразу прараслі, бо зямля была неглыбокай. Калі ж узышло сонца, яны завялі і з-за таго, што не мелі каранёў, засохлі. Іншыя зярняты ўпалі ў церні, і выраслі церні, і заглушылі іх. А яшчэ іншыя ўпалі на добрую зямлю і прынеслі плён: адно ў сто разоў, другое ў шэсцьдзесят, а іншае ў трыццаць. Хто мае вушы, няхай слухае!» І, падыйшоўшы, вучні сказалі Яму: «Навошта Ты гаворыш ім у прыпавесцях?» Ён сказаў ім ў адказ: «Таму што вам дадзена ведаць таямніцы Валадарства Нябеснага, а ім не дадзена. Бо таму, хто мае, дадзена будзе, і атрымае ў дастатку, а ў таго, хто не мае, адымецца і тое, што мае. Таму Я гавару ім у прыпавесцях, бо яны глядзяць, а не бачаць, слухаюць, а не чуюць і не разумеюць. І спаўняецца на іх прароцтва Ісаі, якое кажа: Слухаць будзеце і не зразумеете, і вачыма глядзець будзеце і не ўбачыце. Бо зацвярдзелі сэрца народа гэтага, і вушамі з цяжкасцю чуюць, і вочы свае заплуючылі, каб не ўбачыць вачыма, і не пачуць вушамі, і не зразумець сэрцам, і не навярнуцца, І каб Я аздаравіў іх». †

Мц 13, 1-17

Дзейснасць слова

Бог і Яго прысутнасць у свеце застаюцца заўжды аваяны імглой непранікальнай таямніцы. Аднак таямнічасць не выключае прастаты. Каб растлумачыць дзейснасць Божых учынкаў, Езус указвае на такую простую рэч, як зерне збожжа, укінутае ў зямлю. Тыя, хто ядуць хлеб, не задумваюцца над тым, як яно прараствае, расце і спее. Аднак у кожнай лусце хлеба схавана сіла жыцця малога зерня.

Калі мы прыглядаемся да таго, як у нашым свеце развіваецца Касцёл, могуць узнікнуць сумненні адносна пладоў яго дзейнасці. Не трэба баяцца! Божае Слова заўсёды дзейснае, а людское сэрца – дастаткова ўрадлівае.

Кс. Яраслаў Грынашкевіч